

Η ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Ο ΤΖΙΜ ΛΟΝΤΟΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ

Θ'

ΡΧΙΣΑΜΕ τις συν-
ενοήσεις και έπρό-
κειτο να όρίσουμε
και την ήμέρα της
συναντήσεως, αλλά
πριν από την συνάν-
τησι μαζί μου ο Ζα-
χαρίας έπρόκειτο να
παλαίψη με τον
Μπράντιγκ για το
πρωτάθλημα της Νέ-
ας Υόρκης και στην
πάλη αυτή έχτύπησε
τόσο δυνατά, ώστε
τον μετέφεραν σε έ-
λειινή κατάστασι στο
νοσοκομείο, όπου έ-
μεινε επί πολλές έ-
βδομάδες.

Έτσι ματαιώθηκε
ή πάλη με τον Ζαχα-
ρία και αντί γι' αυτόν, έπαλαιψα εγώ με τον Μπράντιγκ για
το πρωτάθλημα της Νέας Υόρκης στις 25 Ιουνίου του
1934.

Η πάλη αυτή ήταν μια από τις σκληρότερες πάλες που
έχω κάνει στη ζωή μου. Επί μια ώρα και δεκατέσσερα λε-
πτά έπάλευα μαζί με τον Μπράντιγκ και ως την τελευταία
σχεδόν στιγμή δεν ήξερε κανείς ποιός από τους δύο μας θα
νικήσει. Αφού, μετά το τέλος της πάλης, όταν κατώρθωσα
να τον θάλω κάτω και ύστερα του έδωσα το χέρι για να
τον χαιρετίσω, ο κόσμος μαζί με μένα χειροκρότησε και
αυτόν, και με το δίκηο του, γιατί πραγματικά είχε παλαί-
ψει θαυμάσια. Ήταν άλλωστε ένας από τους καλύτερους
παλαιστές που είχε θγάλει ή Αμερική και είχε τα καλύ-
τερα και δυνατότερα πόδια που έχω συναντήσει σε παλαι-
στή.

Αλλά και ως άνθρωπος ήταν σπάνιος ο Μπράντιγκ. Καλό
παλληκάρι, χρυσή καρδιά, πάντοτε γελαστός κι ανοιχτό-
καρδος. Καυμένο παιδί! Σκοτώθηκε σε μια πάλη τώρα και
ένάμιση μήνα στην Αμερική, ή μάλλον πέθανε από τις συ-
νέπειες μιας πάλης, γιατί είχε χτυπήσει πολύ δυνατά και τον
πήγαν στο νοσοκομείο για να του κάνουν έγχείρησι και έ-
πάνω στην έγχείρησι πέθανε.

Αυτοί είναι οι κίνδυνοι που διατρέχουμε οι παλαισταί. Βέ-
βαια κανέναν από μās δεν πάει με τον σκοπό να ξεπαστρέ-
ψη τον αντίπαλό του, αλλά μόνον να τον θέσει εκτός μά-
χης, δεν ξέρει όμως ποτέ κανείς ένα κτύπημα τί συνέπειες
μπορεί να έχη. Φυσικά, μολοντί το αγώνισμά μας λέγεται
έλευθέρα πάλη, έχει και ώρισμένους περιορισμούς. Π. χ.
άπαγορεύεται απολύτως να πειράζουμε τον αντίπαλό μας κά-
τω από τη μέση, γιατί ένα χτύπημα στην κοιλιά μπορεί
ν' σφήση τον άνθρωπο στον τόπο. Επίσης δεν επιτρέπεται
να του σφίξουμε το λαιμό με τα δυο χέρια ή να τον πειρά-
ξουμε στα μάτια, αλλά εκτός από τα κτυπήματα που τρώει
κανείς απ' ευθείας από τον αντίπαλό του είναι και τα κτυ-
πήματα που τρώει πέφτοντας επάνω στην παλαιστρα και
αυτά είναι καμμιά φορά τα χειρότερα.

ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΟΥΡΑ ΓΙ' ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ!

Υστερα από την νίκη μου κατά την πάλη με τον Μπράν-
τιγκ έπήρα εγώ το πρωτάθλημα της Νέας Υόρκης που το
είχα χάσει χωρίς αγώνα, ύστερα από την άρνησί μου να πα-
λαίψω με τον Στράγκαλ Λούις.

Έμεναν όμως και άλλοι άρκετοι παλαισταί, τους οποίους
έπρεπε ν' αντιμετώπισω κι έτσι ύστερα από ένα μήνα έπα-
λαιψα με τον Μάντοκ και κατόπιν με τον Ντάν-Τζώρτζ.

Και αυτή ή πάλη ήταν από τις πιο ένδιαφέρουσες που
έχω κάνει. Επί τρεις ώρες έπαλεύαμε σαν τα θηρία και
κανέναν δεν έβαζε κάτω τον άλλο. Τέλος ύστερα από τρεις
ώρες, επειδή και οι δύο μας είμαστε έξ' ίσου εξηντλημένοι,
ο διαιτητής μās άνεκήρυξε ισόπαλους και ή πάλη διεκόπη

άποφασίσαμε δέ να ξαναπαλαίψουμε πάλι οι δύο μας ύστε-
ρα από δυο-τρεις μήνες για να κριθή ο άγών.

Κατόπιν έπαλαιψα με τον Μάρσαλ, που κι' αυτόν τον έ-
νίκησα σε τρεις ώρες και δέκα λεπτά και τέλος με τον
Ραϊύ Στίλ, που τον ένίκησα μέσα σε δυο ώρες και τρία
τέταρτα.

Στην πάλη μου αυτήν με τον Ραϊύ Στίλ μου συνέβη κάτι
τό άπίστευτο. Κάθε φορά προτού να παλαίψουμε ζυγίζομα-
στε, γιατί κατά το διάστημα της πάλης ιδρώνουμε, σε τέ-
τοιο μάλιστα σημείο, ώστε ο ιδρώς που χάνουμε έχει αντί-
κτυπο στο θάρος μας. Ο άγών όμως με τον Ραϊύ Στίλ
ήταν σκληρός και συνεχής, θρισκόμαστε διαρκώς πιασμένοι
σώμα προς σώμα χωρίς να πάρουμε ούτε λεπτό άναπνοή
και έτσι συνέβη αυτό το καταπληκτικό φαινόμενο να χάσω
δεκαπέντε ολόκληρα πάουντ μέσα σ' ένα διάστημα λιγώτερο
από τρεις ώρες.

Άρκει να πω ότι ο ιδρώς έτρεχε τόσο άφθονος από το
σώμα μου, ώστε γλυστρούσε ολόκληρο και δεν μπορούσε να
με πιάση ο αντίπαλός μου, τα δέ παπούτσια μου και το
μαγιώ μου ήσαν διάβροχα.

Φυσικά μετά την πάλη θρισκόμουν σε τέτοιο σημείο εξαν-
τλήσεως ώστε δεν μπορούσα να σταθω στα πόδια μου επί
τρεις δέ ολόκληρες ήμέρες δεν μπορούσα να κοιμηθώ, τέ-
τοια άναστάτωση είχε πάθει ολόκληρος ο οργανισμός μου.
Όπου κι' αν άγγιζα το σώμα μου με πονούσε και ή παρα-
μικρά κινήσεις μου προξενούσε άφόρητους πόνους.

Ήταν μια πραγματικά πρωτότυπη κούρα γι' άδυνάτισμα,
αλλά δεν την συνιστώ σε κανέναν.

Η ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΔΟΦΟΡΟ

Μετά την πάλη μου με τον Ραϊύ Στίλ, που μ' έκούρασε
όσο σχεδόν καμμιά άλλη προηγουμένη πάλη, άναπαύθηκα
δυο-τρεις εβδομάδες και κατόπιν ξαναπαλαίψα πάλι με τον
Σίκκατ, εκείνον από τον όποιον είχα κερδίσει το πρωτάθλη-
μα του κόσμου. Ο Σίκκατ είχε την ιδέα πως θα με νικούσε,
γιατί ένόμιζε πως είχε άνακαλύψει τα μυστικά της τεχνικής
μου, άπέτυχε όμως οικτρά στις προβλέψεις του, γιατί παρ'
όλες του τις έλπίδες τον ένίκησα πάλι εγώ. Και μάλιστα
τον ένίκησα δυο φορές, γιατί μετά την πρώτη άποτυχία θέ-
λησε να πάρη την «ρεβάνς», αλλά και πάλι την έφαγε.

Υστερα από τις συναντήσεις αυτές άπεφάσισα να πάω στο
Μεξικό, όπου με είχαν προσκαλέσει επανειλημμένως και
πριν γίνω πρωταθλητής και κατόπιν, αφού έγινα. Στο Μεξικό
δεν είχα ξαναπάει ποτέ μου και όμολογώ πως ή ύποδοχή
που μου έγινε εκεί θα μου μείνη άληθινή. Η μισητή πρω-
τεύουσα είχε κατεβη στο σταθμό για να με ύποδεχτή, με
μετέφεραν έν θριάμβω στο ξενοδοχείο μου και την άλλη μέ-
ρα μου έγινε επίσημη ύποδοχή στο Δημαρχείο της πόλεως,
όπου, εκτός από τον δήμαρχο και το συμβούλιο, παρευρί-
σκοντο και οι ύπουργοί, οι όποιοι μου έκαναν πολλές φι-
λοφρονήσεις και φάνηκαν έξαιρετικά περιποιητικοί άπέναντί
μου.

Από την άλλη μέρα άρχισαν ή προετοιμασίες για την
πάλη που θα έδινα. Στο Μεξικό, μ' όλο που θρισκονται στον
λεγόμενο «Νέο Κόσμο», διατηρούν άκόμη τις μεσαιωνικές Ι-
σπανικές συνήθειες, αλλά και πολλές συνήθειες των έρυθρο-
δέρμων. Γιατί οι Μεξικανοί, μ' όλο που ύποστηρίζουν ότι
κατάγονται από τους πρώτους Ισπανούς άποίκους της Α-
μερικής, έχουν μέσα τους πολύ αίμα γνήσιο άμερικανικό,
των πρώτων κατοίκων της Αμερικής, των έρυθροδέρμων.
Έτσι λοιπόν μια από τις συνήθειές τους είναι στην πάλη οι
παλαισταί να μη βλέπουν ο ένας το πρόσωπο του άλλου,
αλλά να παλεύουν έχοντας στο πρόσωπο μια μάσκα.

Εγώ φυσικά δεν ήμουν ύποχρεωμένος να ύποταχθώ σ' αυ-
τή τη συνήθεια, αλλά ο αντίπαλός μου, ένας πελώριος Με-
ξικανός, την άκολούθησε πιστά. Έτσι έπαλαιψα μαζί του
χωρίς να ιδω το πρόσωπό του και αυτό, όμολογώ, πως είναι
πολύ δυσάρεστο, γιατί ο παλαιστής από το πρόσωπο του άν-
τιπάλου του μπορεί να καταλάβη πολλά πράγματα. Παρα-
κολουθεί άδιάκοπα την έκφρασί του και από αυτήν θα κα-
ταλάβη αν το κόλπο του έπέτυχε, αν τον έχη πονέσει.

τόν ἔχη θυμώσει, ἂν τόν ἔχη κουράσει, ἢ ἂν τόν ἔχη ἀφήσει ἀδιάφορον.

Μ' ἕναν ἄνθρωπο ὅμως πού κρύβει τὸ πρόσωπό του καὶ πού δὲν σ' ἀφήνει νὰ ἴδῃς τὰ συναισθήματά του, πῶς θὰ τ' ἀντιληφθῆς ὅλ' αὐτά;

Τέλος πάντων ἐπάλαψα μαζί με τὸν προσωπιδοφόρο, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε στὸ τέλος τῆς πάλης ἔβγαλε τὴν μάσκα του καὶ μοῦ φανέρωσε τὸ πρόσωπό του, καὶ κατώρθωσα νὰ τὸν νικήσω. Κατὰ τὴν πάλη ὅμως αὐτὴ ἐκτύπησα ἄσχημα καὶ τὸ κτύπημα αὐτὸ εἶχε γιὰ μένα ὀλέθριες συνέπειες.

Πρέπει νὰ προσθέσω πῶς ἡ παλαιστικὴ αὐτὴ συνάντησις ἦταν γιὰ τὸ Μεξικὸ σπουδαῖο ἀθλητικὸ γεγονός. Τὴν παρηκολούθησαν ὅλες ἡ ἀρχές καὶ σαράντα χιλιάδες θεαταὶ εἶχαν γεμίσει τὴν αἴθουσα ὡς τὸ ὑπερῶν. Ὅταν δὲ τελείωσε ἡ πάλη, μοῦ ἔκαναν πραγματικὴ ἀποθέωσι, παρ' ὅλο πού ἐγὼ ἤμουν ἕνας ξένος καὶ εἶχα νικήσει τὸν δικό τους τὸν παλαιστή.

Δυστυχῶς, παρὰ τὴν ἐπιθυμία μου νὰ μείνω περισσότερο στὸ φιλόξενο Μεξικὸ καὶ νὰ δώσω ἐκεῖ καὶ ἄλλες πάλες, ἀναγκάστηκα νὰ φύγω γρήγορα, γιατί εἶχα κλείσει συμφωνίες με ἄλλους παλαιστὰς στὴν Ἀμερικὴ. Κι' ἔτσι γύρισα πίσω στὴν Νέα Ὑόρκη, ἀπ' ὅπου ἐτοιμάστηκα νὰ πάω στὴν Βοστώνη γιὰ νὰ παλαίψω με τὸν Μαχόνεϋ.

Η ΠΑΛΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΧΟΝΕΥ

Ἡ πάλη μου αὐτὴ με τὸν Μαχόνεϋ ἔδωσε ἀφορμὴ σὲ πολλές συζητήσεις πού ἀκόμη δὲν ἔχουν πᾶρει τέλος. Ἄλλοι ὑποστήριζαν πῶς ἐγὼ γιὰ τὸ πρωτάθλημα καὶ ἄλλοι ὅτι δὲν ἐγίνε, ἄλλοι θεωροῦν τὸν Μαχόνεϋ ὡς πρωταθλητὴ καὶ ἄλλοι ἐξακολουθοῦν ν' ἀναγνωρίζουν ἀκόμη ἐμένα.

Τὸ γεγονός εἶνε ὅτι ἡ πάλη αὐτὴ πού ἐγίνε στὴν Βοστώνη στίς 27 Ἰουλίου τοῦ 1935, δὲν μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ πῶς ἐγίνε γιὰ τὸ πρωτάθλημα, γιατί συνήθως γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τίς συναντήσεις συντάσσεται πρωτόκολλον πού πρέπει νὰ ὑπογραφῆ ἀπὸ ὅλες τίς ἐνδιαφερόμενες Ἀθλητικὲς Ὀμοσπονδίαι. Σ' αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωσι, ἡ Ἀθλητικὴ Ὀμοσπονδία τῆς Βοστώνης, ὅπου θὰ γινόταν ἡ πάλη, δὲν εἶχε ὑπογράψει τίποτε τὸ σχετικόν.

Ὅπως δὲ ἦταν στὴν πάλη αὐτὴ δὲν ἤμουν τυχερός. Πρῶτον γιατί δὲν εἶχα πᾶρει στὰ σοβαρὰ τὸν Μαχόνεϋ. Λογάριαζα σὲ δυὸ βδομάδες νὰ παλαίψω με τὸν Ντάν Τζῶρτζ, με τὸν ὁποῖον σὲ προηγούμενη πάλη εἶχαμε βγῆ ἰσόπαλοι, καὶ δὲν ἤθελα νὰ παρακουρασθῶ. Αὐτὸ ἐννοεῖται ἀπὸ τότε μοῦ ἐγίνε μάθημα καὶ δὲν ὑποτιμῶ ποτὲ πειὰ τὸν ἀντίπαλό μου, ὅσο ἀσήμαντος καὶ ἂν μοῦ φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως. Τὸ ρητὸν πού λέει: «Γ η ρ α σ κ ω ἀ ε ἰ δ ἰ δ α σ κ ὀ μ ε ν ο ς» εἶνε ἀπολύτως σωστό. Ἐπρεπε νὰ κάνω ἑκατοντάδες νικηφόρες συναντήσεις καὶ νὰ χάσω σὲ μιὰ γιὰ νὰ τὸ μάθω.

Κατὰ δεύτερον λόγον, ὅταν ἔδωσα τὴν πάλη αὐτὴ ἤμουν κιόλας ἀρκετὰ χτυπημένος ἀπὸ τὴν προηγούμενη πάλη μου στὸ Μεξικὸ πού ἀνέφερα παραπάνω καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς πάλης ξαναχτύπησα ἄσχημα στὸν ἀγκῶνα πέφτοντας ἀπάνω στὴν παλαίστρα.

Καὶ πάλι ὅμως ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ ἔφερναν τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ τελείως ἀνέλπιστο γιὰ τοὺς περισσότερους θεαταί, ἂν δὲν ἦταν καὶ ὁ διαιτητὴς κάπως περισσότερο βιαστικός ἀπ' ὅτι ἔπρεπε.

Ὅπως δὲ ἦταν, ἡ πάλη αὐτὴ ἔληξε ὑπὲρ τοῦ Μαχόνεϋ, ἐγὼ δὲ, ἐπειδὴ εἶχα χτυπήσει ἐλεεινὰ, ἀναγκάστηκα νὰ πάω στὸ νοσοκομεῖο, νὰ μείνω ἐκεῖ ἀρκετὸ διάστημα καὶ νὰ κάνω κι' ἕνα πλήθος ἀκτινοσκοπήσεις, γιατί εἶχα φοβηθῆ στὰ σοβαρὰ πῶς εἶχα σπάσει τὸ κόκκαλο πού βρίσκεται στὴν ἄρθρωσι τοῦ ἀγκῶνος. Κατόπιν πῆγα στὴν Καλιφορνια καὶ ἀναπαύθηκα ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ ὅταν γύρισα πίσω

κατέθεσα ἕνα χρηματικὸν ποσὸν καὶ ἐπρότεινα σὲ ὅλες τίς ὀμοσπονδίες νὰ ἔρθῃ πάλι ὁ Μαχόνεϋ νὰ παλαίψουμε, ἀλλὰ αὐτὴ τὴν φορὰ ἀνεπισήμως. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως ὁ Μαχόνεϋ εἶχε χάσει τὸν τίτλο τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ, τὸν ὁποῖον ἄλλωστε δὲν ἐκέρδισε παρὰ ἐλάχιστο διάστημα. Γιατὶ ὅστερα ἀπὸ μένα ἐπάλαψε με τὸν Σίκκατ, ὁ ὁποῖος τὸν ἐνίκησε χωρὶς δυσκολία, ἀλλὰ ὁ Σίκκατ κατόπιν ἐπάλαψε με ἄλλον καὶ νικήθηκε ἀπὸ αὐτόν, κι' ἐκεῖνος ὁ ἄλλος νικήθηκε πάλι ἀπὸ ἄλλον κι' ἔτσι τώρα πάλι ὁ τίτλος τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ θεωρεῖται ὅτι βρίσκεται ἐν χηρείᾳ.

Ἐγὼ ἐν τῷ μεταξύ ἐξακολουθῶ νὰ ἔχω στὴν κατοχὴ μου τὴν ζώνη τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ, πού μοῦ εἶχαν προσφέρει ἡ ὀμοσπονδίες ὅταν νίκησα στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ πρωτάθλημα, ὑπάρχουν δὲ πολλοὶ στὴν Ἀμερικὴ πού δὲν ἀναγνωρίζουν τὴν πάλη μου με τὸν Μαχόνεϋ. Πάντως ὅμως ἐγὼ προτιμῶ νὰ ξεκαθαρισθῶ ὀριστικῶς τὸ πρᾶγμα. Τώρα τελευταία μάλιστα ἔλαβα ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν διευθυντὴ μου, ὁ ὁποῖος μοῦ λέγει ὅτι ἔχει δημιουργηθῆ πολὺ ζωνηρὴ κίνησις γιὰ τὴν ἀνακήρυξι τοῦ πρωτοπαλαιστοῦ καὶ μοῦ συνιστᾷ νὰ γυρίσω πίσω στὴν Ἀμερικὴ γιὰ ν' ἀρχίσω τὴν προπόνησι γιὰ τὸ πρωτάθλημα, αὐτὸ δὲ ἄλλωστε εἶνε καὶ τὸ δικό μου πρόγραμμα.

Τὸ φετεινὸν μου ταξίδι στὴν Ἑλλάδα με ξεκούρασε ἀρκετά. Ναὶ μὲν πέρασα πολλές συγκινήσεις καὶ πολλές θλίψεις, γιατί εἶχα τὸ ἀτύχημα νὰ χάσω τὸν πατέρα μου, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἔχω τὴν παρηγορία ὅτι πέθανε εὐχарιστημένος πού με εἶχε κοντά του καὶ μπόρεσε νὰ μοῦ

δώσῃ τὴν εὐχὴ του πρὶν κλείσῃ τὰ μάτια του.

Ἐπειτα, μιὰ μεγάλη ἐνθάρρυνσις καὶ τόνωσις γιὰ μένα εἶνε ἡ ἀγάπη καὶ ὁ ἐνθουσιασμός πού μοῦ δείχνει τὸ κοινὸν κάθε φορὰ πού με βλέπει.

Ἡ ἐνθάρρυνσις πού μοῦ ἔδωσε ὁ κόσμος κατὰ τὴν πάλη μου με τὸν Τοῦρκο παλαιστὴ με ἐνθουσίασε καὶ με ἀναπτέρωσε. Σὲ λίγο καιρὸ θὰ γυρίσω πάλι στὴν Ἀμερικὴ καὶ εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ κρατήσω τὴν ζώνη καὶ τὸν τίτλο καὶ θὰ νικήσω ὅλους τοὺς παλαιστὰς, ὥστε νὰ μὴ μὲν πειὰ καμμιά ἀμφιβολία ποῖος εἶνε ὁ καλύτερος.

Ἐγὼ ἕνα καθωρισμένο πρόγραμμα, γιατί γνωρίζω τί περιμένει κάθε Ἑλλήν ἀπὸ μένα: περιμένει νὰ νικήσω. Αὐτὸ ὅμως εἶνε καὶ ἡ δική μου ἐπιθυμία καὶ δίνω ἀπὸ τώρα σ' ὅλους τὴν ὑπόσχεσι ὅτι θὰ τὴν πραγματοποιήσω.

Τ Ε Λ Ο Σ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Μοιάζω διαβάτη ἀποσταμένο, πού θὰ γύρη
Σὲ λίγο στὴ στερνὴ τοῦ ἡλίου ἀχτίνα.
"ὦ, μὴ με σταματᾷς ἐμπρὸς στὸ κοιμητήρι
Γιὰ νὰ μοῦ δώσῃς τῆς ἀγάπης σου τὰ κρίνα.
Τώρα ἡ καμπάνα ἀργά, ἀργά χτυπάει...
Κι' ἐρωτικὲς ποτὲ δὲ λένε ἱστορίες
Σὲ μιὰ φτωχὴ κηδεῖα, πού περνάει
Ἀπ' τίς σκυμμένες σκιερὲς δειδροστοιχίες.
Δὲν εἶνε γιὰ ξεφάντωμα, μεθύσι
Αὐτὸς ὁ δρόμος με τοὺς ἴσκιους τοὺς θλιμμένους
Θὰ με κακολογήσουνε τὰ κυπαρίσσια
Καὶ θὰ γινῶ ρεζίλι ἐμπρὸς στοὺς πεθαμένους...

ΤΙΜΟΣ ΜΩΡΑΪΤΙΝΗΣ

Μοναδικὴ ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορεμάτων
ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς διαπρεποῦς καλλιτέχνιδος μοδίστα
κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπό-
λεως 14 α', Ἀθῆναι.

